

Odense d.12.6.2025

Høringssvar til Bydelsudviklingsplanen for Odense Havn

Odense Byforening kvitterer for et ambitiøst og gennemarbejdet forslag til en bydelsudviklingsplan for Odense Indre Havn. Planen rummer en række stærke visioner, som vi overordnet bakker op om – herunder ønsket om at gøre havnen grønnere, mere tilgængelig og bedre forbundet, og ikke mindst intentionen om at lade det historiske kulturmiljø være et gennemgående omdrejningspunkt.

Vi anerkender samtidig, at planen er en strategisk ramme og ikke en endelig disposition. Planens visualiseringer og beskrivelser er ikke bindende, men pejlemærker. Netop derfor er det afgørende, at dens grundlæggende hensigter og værdimæssige prioriteringer fastholdes og styrkes i den videre proces – og at centrale begreber præciseres.

Bevaring som forpligtelse – ikke et forbehold

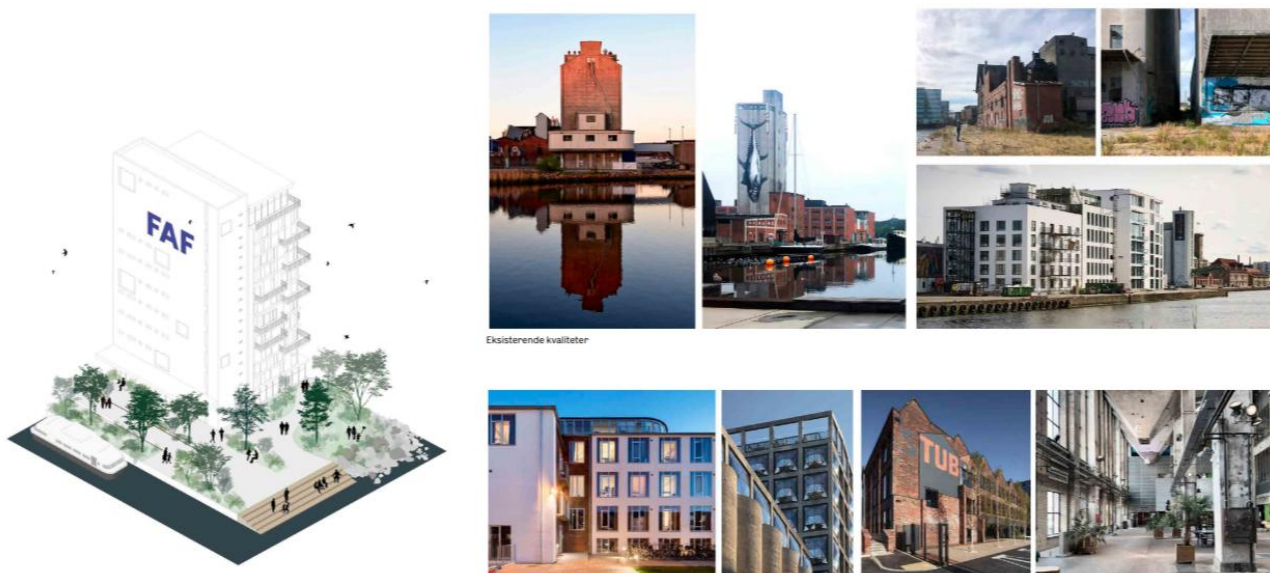
Planen lægger flere steder op til at bevare det, der har *"mest værdi"*, herunder på side 5, hvor det hedder: *"De historiske bygninger, der giver mest værdi arkitektonisk og kulturhistorisk, og som kan bruges fremadrettet, bevares og udvikles som værdiskabende for både beboere og besøgende."*

Det lyder fornuftigt – men formuleringen er upræcis og efterlader væsentlige spørgsmål: Hvad betyder "mest værdi"? Er det en økonomisk, teknisk eller kulturhistorisk vurdering? Hvem afgør den – og med hvilket sigte?

Vi opfordrer til, at man i den videre planlægning forpligter sig tydeligere på, hvad det vil sige at bevare – ikke alene i ord, men i praksis. Værdien af havnens historiske strukturer og bygninger ligger ikke kun i deres tekniske tilstand, men i deres betydning for byens fortælling, karakter og kollektive hukommelse.

Det gælder i høj grad for siloerne på Siløen, hvor det fysiske spænd fra Muus' Pakhus til FAF-siloen udgør en enestående, ubrudt fortælling om Odenses industrielle udvikling.

På side 11 beskrives bygningernes stand som dårlig, og området som afspærret af sikkerhedshensyn – hvilket vi naturligvis forholder os respektfuldt til. Samtidig optræder samme silo i planens illustrationer som beboelse. Det efterlader indtrykket af en bevidst tvetydighed, hvor teksten peger i retning af nedrivning, mens billederne viser det, mange håber: at siloerne bevares og genanvendes.

Vi er bekymrede for, at skriften bliver en måde at undgå forpligtelse, mens billederne bliver en måde at berolige.

Det skaber usikkerhed om, hvad planen faktisk sigter mod – og risikerer at svække tilliden til processen. Skal borgerne engagere sig reelt, må man også turde melde klart ud.

Værdi er ikke kun en beregning

Vi hæfter os også ved formuleringen på side 20: *“Transformere det, der er muligt.”*

Men begrebet “muligt” kalder på præcisering: Er der tale om økonomisk gennemførlighed, teknisk realiserbarhed – eller politisk vilje?

Der er en reel risiko for, at det bliver de bygninger og elementer, der er nemmest og billigst at bevare, som ender med at blive prioriteret – mens det, der kræver mere omtanke og investering, sorteres fra. Men netop her ligger muligheden for at løfte ambitionsniveauet: ved at tage stilling til, hvad der har størst betydning – ikke blot hvad der er lettest at gennemføre.

Vi noterer os ligeledes, at planens princip på side 24 om at *“forstærke og bygge videre på eksisterende træk”*, og at havnens industrielle og rå karakter skal *“dyrkes”* – særligt dér, hvor

der findes synlige kulturhistoriske spor. Det princip bør udmøntes konkret i de kommende lokalplaner.

Odense Havn er ikke et tomt lærred

Odense Indre Havn er ikke et sted, man skal opfinde en identitet til. Den er der allerede. Planmaterialet dokumenterer det også grundigt og smukt: Sporene, strukturerne og materialerne, der tilsammen gør området genkendeligt som både havn og byhistorie.

Hvis byen skal tage sin egen historie alvorligt, må der være sammenhæng mellem det, man skriver, og det, man bygger.

Vi anbefaler derfor, at det i den kommende lokalplan præciseres, hvordan bevaringshensynet konkret skal vægtes, og hvilke bygninger, byrum og kulturspor der ikke blot er ønskelige at bevare – men reelt forpligter både kommune og Byudviklingsentreprenøren Enggård i processen.

Odense har en sjælden mulighed for at skabe en ny bydel, der både rækker frem og husker bagud. Den mulighed bør ikke forspildes.

Vi takker for det store arbejde, der ligger i forslaget – og ser frem til at følge det videre forløb.

Odense Byforening anbefaler opsummerende, at der i den videre planlægning for Odense Indre Havn:

- præciseres, hvordan begrebet *“mest værdi”* skal forstås og vægtes – herunder om det er økonomisk, teknisk, kulturhistorisk eller samlet vurderet.
- tydeliggøres, hvilke historiske bygninger og strukturer, herunder siloerne på Siløen, der konkret ønskes bevaret – og hvordan dette forpligter i praksis.
- uddybes, hvad det vil sige at *“transformere det, der er muligt”* – og hvordan vurderingen af mulighed foretages.
- fastholdes og konkretiseres det erklærede princip om at *forstærke og bygge videre på eksisterende træk* i havnens kulturmiljø.
- indarbejdes bevaringshensyn tydeligt i de kommende lokalplaner – så de ikke blot bliver hensigtserklæringer, men reelle redskaber for både kommune og udviklere.
- sikres, at der i de næste planfaser skabes sammenhæng mellem de visuelle udtryk, den strategiske ramme og det faktiske byggeri – så tilliden til processen fastholdes.